

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Dei Præsentia

Le Gaudier, Antoine

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XXVIII. Quomodo Deum in alijs, præcipuè superioribus, præsentem & operantem contemplari & intueri possimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50583](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50583)

litas Deo: omnia attribuens,
 erga proximum, etiam ingra-
 tum, fortis & constans chari-
 tas, fiducia in arduis, fortitu-
 do & lætitia in malis succes-
 sibus, & prudentia ex Dei præ-
 sentis consilio prius requisito
 in rebus suscipiendus & diri-
 gendis.

CAPVT XXVIII.

*Quomodo Deum in alijs præci-
 pue superioribus præsentem
 & operantem contempla-
 ri & intueri possi-
 mus.*

N omni nostra
 cum alijs conuer-
 satione & conui-
 ctu hoc exercitiū
 vt longè facilli-
 mum est, siue personarum, si-

ue finis & negotiorum habeatur ratio, ita est commendatissimum. Imprimis enim vix vlla est persona in qua Deum presentem singulari quodam modo non possumus inueniri: est in superioribus, sua illis potestatem, authoritatem, amorem, & curam subditorum impertiens, & vicissim nobis, si subditi sumus, imprimis debitam erga eos reuerentiam, timorem, amorem & tum internam, tum externam obedientiam, non vt hominibus, sed tanquam Dei vicem gerentibus. Et ex hac praxi dependet vis tota obedientiae & subiectionis. Quare quando cum superioribus conuersandum est, non

est

est difficile Deum spectare
tanquam fontem eius illud
quod habent nos regendi
in illos deriuantem ; si iu-
bent, illis assistentem, & par-
tem etiam sui luminis, &
sapientiae, totius denique
prouidentiae communican-
tem; eorum iudicio & volun-
tati insidentem, vt per illos
suauissimè eum finem gloriae
suae quem intendit, pro san-
ctissima sua voluntate, attin-
gat. Haec eadem maiestas, si-
cut in seipsa sibi ipsi in ordi-
natissima hac prouidentia,
& sapientissima creaturarum
quarundam per alios gu-
bernatione, infinito amore
complacet, ita etiam in no-
bis subditis praesens ad il-

lam nos subiectionem inclinat, vt in superioribus illum agnoscentes, patiamur gaudemusque ab eo qui nec errare nec decipere potest, nos duci in vitæ huius tenebris, rati, singulari eius dispositione plurima in rebus humanis, præsertim hodie adeo cæcis & inconstantibus, à superioribus constitui, quæ nonnunquam humanæ prudentiæ, repugnare videantur, quibus tamen cum nos accommodamus: experimur quàm tutum sit se totum ei committere. Deus ergo ipse est qui præcipit in superioribus, qui obedit quodammodo in subditis, imo ille ipse mihi intimè præsens præceptum,

quod

quod idem ipse superiori suggerit, mihi aperit, excitatque ut seruem. Estque in me ipse praecipiens cum tota sua auctoritate, & sapientia, & bonitate, atque adeo prouidentia, cui proinde me ipsum in me ipso submittere possum, & illam subiectionem exterius omnium obedientiae, amoris, reuerentiaeque perfectione erga superiorem testari.

Atque ex his non est difficile in caeteris omnibus ob participatas Dei perfectiones eum pariter intueri praesentem, & operantem aliqua singulare, cui vicissim in nobis respondeat eiusdem praesentia & operatio. Sicut enim ipse, opera etiam sua contem-

platur in seipso, & in ijs ob-
suam bonitatem ac perfectio-
nes in illis relucens sibi cō-
placet; ita etiam huius con-
templationis & complacen-
tiæ participationem, nobis
communicat, in nobis opera-
tur, vt & illas cognoscamus,
admiremur, reuerentur, a-
memus, prout cuiusque exigit
ratio: Nam non eandem om-
nibus rationem communi-
cat: sacerdotibus quidem ad-
mirabilem potestatem con-
cessit, propter quam illis assi-
stet sua infinita potentia, & il-
los audit & intuetur vti filium
suum cuius personam gerunt,
& quem toties in se recipiunt.
Alijs nonnullis singularem
scientiæ profunditatem lar-

gitu

gitus est: quibusdam excellē-
tem sanctitatem. Atque ne-
mo est quem non reputare
debeamus in aliquo excelle-
re, & nobis esse superiorem,
ac proinde Deum in nobis fi-
bi ipsi complacentem in illa
sua creaturae perfectione in-
tueri possimus, & simul parti-
cipata operatione cum eo cō-
placere, gaudere, admirari, re-
uereri, diligere totoque affe-
ctu interiori complecti; exte-
rius verò ijs honoris & bene-
volentiae signis testari ani-
mum hunc internum, quæ
cuiusque gradus re-
quirit.